

Og jeg tror, det er nyttigt, at jeg har sagt det. Forleden Dag skete der jo det usædvanlige, at en Kvinde hævdede sin Røst her. Jeg tror, at hun i meget talte sandt. Jeg tror, at vi have godt af at tænke over, hvad hun sagde, og tænke over, om vi ikke ere komne vel meget ned i politisk Demoralisation her inde.

Formanden: Jeg vil henstille til det ærede Medlem og andre, om de ikke ville lade være at omtale den af det ærede Medlem berørte Episode her, blandt andet af Hensyn til vedkommende Kvinde.

Ordføreren (Carl Hansen): Til den sidste ærede Taler skal jeg først gøre nogle faa Bemærkninger. Han bebrejdede mig, synes det mig i hvert Fald, at jeg noget for stærkt havde paakaldt Resignation. Aa, ja, det kan gerne være, at han synes det; det kan ogsaa være, at andre synes det, men den Ting er sikker, at skulle vi naa til Ende med Gennemførelsen af disse Sager, skal der endnu mere Resignation til end den, der allerede hidtil er vist.

Det ærede Medlem sagde dernæst, at jeg vilde have Fred, og at jeg mente, vi fik Fred, naar disse Forslag blev gennemførte, og han tilføjede, at det var vist en Frase, der løb mig i Munden. Deri har det ærede Medlem ikke Ret. Der løber mig sjældent Fraser i Munden — det kan jo ske for andre ærede Medlemmer. Men jeg talte for øvrigt ikke om Fred, jeg talte om Ro. Jeg venter slet ikke, vi skulle faa Fred her i Landet, fordi vi ordne denne Sag. Nej, Partiernes ville strides, som de have gjort det hidtil, og det har jeg ikke noget imod. Jeg vil selv være med i denne Strid, men jeg vil føre den under Former, som ere antagelige, som ere saadanne, at ogsaa Striden kan være til Gavn for vort Folk, og ikke under de Former, som — ja, det ærede Medlem maa undskylde, men jeg syntes, at ogsaa han var lidt langt ude med Hensyn til Formen. Jeg vil føre Striden under fordragelige Former, og det er det, jeg forstaar ved, at vi ville faa Ro her i Landet, naar vi faa ordnet denne Sag. Naar vi først faa gennemført disse Love, vil Striden — det vide det ærede Medlem og andre godt — ikke længer kunne hidse nogen op til den Lidenskab, der nu raader, og som jeg betegnede som skadelig for vort Folk og for den Sag, vi forhandle.

Det ærede Medlem var, som jeg nævnedes, langt ude, saa langt ude, at han,

hvad der ikke er usædvanligt, mødtes med Yderpunkterne fra den anden Side. Det ærede Medlem fra Langeland (P. Munch) talte i Gaar om en fuldstændig lovlig Fremgangsmaade, som om det var et Provisorium. Den ærede sidste Taler mødtes med det ærede Medlem fra Langeland heri, idet ogsaa han talte om Provisorier. Han sagde rigtignok bag efter, at han maatte spørge sig selv, om han var vaagen eller drømte. Vaagen, det tror jeg, det ærede Medlem er, men jeg tror, han drømmer. Jeg tror, han drømmer sig tilbage til 80erne, da han stod i sin Velmagt, tilbage til 80ernes Kampaar, hvor han maaske befandt sig ret vel. (*Birch:* Han er i sin Velmagt endnu!) Aa, ja, lad ham være det, jeg ønsker ham ikke andet.

Om de foreliggende Ændringsforslag vil jeg herefter sige nogle faa Ord. Der er i Listen over Ændringsforslag til Lovforslaget om Hærens Ordning faldet et Par Ord ud i Ændringsforslag Nr. 118 til § 237. Der staar, at Ændringsforslaget er stillet af Forsvarsministeren, der skulde være tilføjet, at det er tiltraadt af Flertallet under Nr. 1. Dernæst er der til Lovforslaget om Lønninger stillet et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at nogle Ord, som angaa Censorerne ved Prøverne paa Officersskolen, skulle udgaa. Disse Censorer lønnes nemlig ved en Bevilling paa Finansloven, og da der i den Paragraf i Lønningsloven, der omhandler disse Censorer, er nævnt en Sum, hvoraf ogsaa disse Penge skulde udredes, maa vi slette dem her. Bevillingen skal ikke findes paa 2 Steder.

Angaaende Højres Ændringsforslag vil jeg gerne gøre nogle faa Bemærkninger, idet jeg for øvrigt kan slutte mig til, hvad der blev sagt af den højtærede Forsvarsminister for lidt siden. Dersom det ikke kostede for meget, kunde vi selvfølgelig ikke have noget imod at forøge Rytteriet. Det kan godt være, at det var heldigt for Hæren, det tror jeg, det vilde være, men Penge-spørgsmaalet er dog ogsaa af Betydning, og det er saa stort her, at jeg absolut maa fraraade en Forøgelse af Rytteriet. Noget lignende gælder de 7 Maskingeværkorpser, som det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) har anbefalet. Ogsaa dette er for dyrt. Hvor stor Betydning disse Korps ville have i militær Henseende, skal jeg ikke kunne dømme om, men man har jo hidtil ikke haft dem — jeg ved ikke, om man har dem i andre Lande —, og jeg tror ikke, det vil komme til at spille ret stor Rolle med Hensyn til